

РЕШЕНИЕ

№ 10581

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3292** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, ж.к Студентски град, бл. № 61 / на гърба на бл. № 61 до трафопост/, представлявано от управителя М. П. Т., чрез адв. К. Д., срещу решение № 848 от 19.02.2024г., постановено по НАХД № 14509 по описа за 2023 г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 110 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2300331/15.09.2023 г., издадено от директор на Дирекция “Инспекция по труда“- [населено място], с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5, вр. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 63, чл. 2 във вр. с ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че съставът на СРС е достигнал до неправилен извод да измени правната квалификация, като е обединил двата състава на чл. 63 ал. 1 и ал. 2 от КТ. Сочи се, че в разпоредбите на чл. 63, ал. 1 и ал. 2 от КТ са ситуирани различни правни задължение, отчитайки и тяхното

отделно изброяване в санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В проведеното съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС, както и НП. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. С., оспорва жалбата. Моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за двете инстанции и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор К., счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази събраните по делото доказателства и обсъди наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 22-2300331 от 15.09.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „МАРИЕТА МТ-08“ ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, като на търговското дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 1500 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства и събраните в съдебното следствие гласни такива, е установил от фактическа страна следното: при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от длъжностни лица от Дирекция „Инспекция по труда“-С., на 12.07.2023 г., на място в обект на контрол- строеж: „Жилищна сграда“ с идентификатор КККР (имот): 68134.514.264, Пробив Д.Н., р-н „С.“, [населено място], [улица], [населено място], е установено от контролните органи, че лицето „Мариета МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда е допуснал до работа лицето Р. Д. К., преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62 ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП за сключения между страните трудов договор.

К. е заварен да работи в обекта на контрол около 11:40 часа на 12.07.2023 г. Видно от справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 ал. 5 от КТ с вх. № 223882333337/12.07.2023 г., работодателят е уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор на 12.07.2023 г., т.е. след проверката от контролните органи. Контролните органи приели, че е налице нарушение по чл. 63 ал. 1 КТ извършено и констатирано по време на проверката по документи на 12.07.2023 г.

Същият декларирал, че работи в дружеството „Мариета МТ-08“ ЕООД на посочения адрес, като длъжността, която заема е „общ работник“, с определено работно време от

08:00 часа до 17:00 часа, с почивни дни - събота и неделя, почивки в работния ден в размер на 1 час и трудово възнаграждение в размер на 780 лв.

Съдът е посочил, че видно от Уведомление по чл. 62 ал. 4 КТ, предоставено в реално време от Регистъра на трудовите договори на НАП, трудовият договор на лицето е регистриран в ТД на НАП в 12:27 часа.

Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 63 ал. 1 КТ, извършено на 12.07.2023 г. в [населено място]

На 20.07.2023 г. инспектор С. Д. Л., в присъствието на двама свидетели, също длъжностни лица, съставил и надлежно връчил АУАН № 22-2300331 от 20.07.2023 г. , против „Марието МТ-08“ ЕООД, представлявано от управителя М. П. Т., в качеството му на работодател. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН, дружеството не е подало възражения срещу съставения АУАН. Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление № 22-2300331/15.09.2023 г.

При така установените обстоятелства, Софийският районен съд е изменил обжалваното наказателно постановление с мотив, че като е приложил разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от КТ, АНО е допуснал неправилно приложение на закона. Предвид това и на основание Тълкувателно решение № 8/ 16.09.2021 г. на ВАС по т.д. № 1/2020 г. на ОСС на ВАС, съдът е намерил, че следва да се приложи закон за еднакво наказуемо административно нарушение, доколкото последното не води до съществено изменение на обстоятелствата на вмененото нарушение. Процесното НП следва да бъде изменено, като бъде променена правната му квалификация на нарушение като такова по чл. 63, ал. 2 във вр. с ал. 1 от КТ. Съдът е намерил, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно издадено, като следва да бъде изменена единствено правната квалификация на вмененото деяние. СРС е изпълнил служебното си задължение в съответствие с разпоредбите на НПК да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от първоинстанционния съд, поради което и на основание чл. 221, ал.1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл.36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 от ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не пречатства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

В случая е безспорно доказано, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ. Съгласно чл. 63, ал. 2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 –екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за

приходите, а съгласно чл. 63, ал. 1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. За да е налице нарушение на чл. 63, ал. 2, във вр.ал. 1 от КТ, е необходимо страните да са подписали трудов договор, но екземпляр от него или от уведомлението да не е предоставен от работодателя на работника. По делото безспорно е установено, че е налице трудов договор между „Мариета МТ-08“ ЕООД и Р. Д. К. – налице е декларация, собственоръчно подписана от лицето от 12.07.2023 г.

Оценени в съвкупност, тези данни сочат недвусмислено, че лицето Р. Д. е започнал да престира труд именно на дата 12.07.2023г. Така работодателят-„ М. МТ-08“ ЕООД, в нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е допуснал служителят К. до работа, без предварително да му предостави уведомление до ТД на НАП.

В тази връзка, с оглед всичко изложено по-горе, от правна страна следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ внася в правната сфера на работодателите задължението да не допускат до работа работник или служител, преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2. Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и връчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от касатора – на посочения работник К. не е било връчено копие от завереното уведомление за сключения с него трудов договор и съответно, това е констатирано от контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място]. При това положение е налице нарушение на нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Наказващият орган е наложил санкция в минимален размер от 1500 лева, поради което последната не подлежи на редуциране.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл. 63, ал. 3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 848 от 19.02.2024 г. на СРС, Наказателно отделение, 110-ти състав, по НАХД № 14509/2023 г., в оспорената му част.

ОСЪЖДА „Мариета МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к „Студентски град“, бл. № 61 / на гърба на бл. 61 до трафопост/, представлявано от управителя М. П. Т., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.